
PODPROCHNIEĆ (1) *vb pf*

3 sg fut podpr(o)chnieje.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

*Trochę spróchnieć: [człowiek] ma łwe dzyatki łprawować rołtropnym ćwiczeniem. [...] Bo z młodu iáko witkę krzywo álbo proście Połtáwifz/ to iuż więc ták do łtárości roście. Ale gdy podprochnieie trudno iá iuż kręćić/ Bobyś iuż y s korzeniá mułiał włzytko łtręćić. *RejWiz* 88v; [Si ita loqui liceat, vel ad fenium vergit. Podprochnieie drzewo/ Arbor quae iam łentit cariem. *StatorGramm Hv*].*

Formacje współrdzenne cf PROCHNIEĆ.

MŚ